

Ιερώτατε Μητροπολίτα Κίτρους, υπέρτιμε καί ἑξαρχε Πιερίας, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητέ ἀδελφέ καί συλλειτουργέ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Γεώργιε, χάρις εἶη τῇ ὑμετέρᾳ Ἱερότητι καί εἰρήνη παρὰ Θεοῦ.

Συμμετέχοντες νοερῶς ἐν συγκινήσει βαθεῖα εἰς τό μνημόσυνον ὑπέρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μακαριστοῦ ἀδελφοῦ καί συλλειτουργοῦ Μητροπολίτου Περγάμου κυροῦ Ἰωάννου, ἐπί τῇ συμπληρώσει ἕξ μηνῶν ἀπό τῆς κοιμήσεώς του, ἐνώνομεν τάς ἱκεσίας μας μετὰ τῶν ὑμετέρων προσευχῶν, δεόμενοι τοῦ Κυρίου τῆς δόξης, ὅπως χαρίζεται αὐτῷ τά αἰώνια ἀγαθά, «ἃ ὀφθαλμός οὐκ εἶδε καί οὖς οὐκ ἤκουσε καί ἐπί καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἃ ἠτοίμασεν ὁ Θεός τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν» (Α' Κορ. β', 9).

Τό Καταφύγιον Κοζάνης δικαιοῦται νά ὑπερηφανεύεται διὰ τόν ἐκλεκτόν γόνον του, τόν ἀφωσιωμένον ψυχῇ τε καί σώματι εἰς τήν διακονίαν τῆς Ἐκκλησίας Ἱεράρχην, τόν ὑψιπέτην ἀετόν τῆς θεολογίας, ὁ ὁποῖος ἀνέδειξε τό βάθος, τήν ἰσχύν καί τήν ἐμβέλειάν της, ὁ ὁποῖος παγκοσμίως ἀναγνωρίζεται καί τιμᾶται ὡς εἷς ἐκ τῶν σπουδαιότερων θεολόγων εἰς ὀλόκληρον τόν χριστιανικόν κόσμον. Δέν ὑπάρχει εἰς τήν οἰκουμένην σοβαρόν θεολογικόν σύγγραμμα, τό ὁποῖον νά μή ἀναφέρεται εἰς τήν θεολογίαν τοῦ Περγάμου, νά μή ἐνεπνεύσθη ἀπό αὐτήν καί νά μή διαλέγεται μετὰ τῶν παραδοχῶν της.

Ἡ εὐχαριστιακή ἐκκλησιολογία τοῦ Μητροπολίτου Περγάμου, ἀξιοποίησις, ἐμβάθυνσις καί ἀκραιφνῆς διατύπωσις τῆς βιβλικῆς καί πατερικῆς ἐκκλησιολογικῆς παραδόσεως, ἀποτελεῖ ἴσως τήν ἀξιολογικωτέραν συμβολήν τῆς ὀρθοδόξου θεολογίας εἰς τόν σύγχρονον θεολογικόν διάλογον. Ἡ θεώρησις τοῦ «προσώπου» ὡς πυρῆνος τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀνθρωπολογίας, ἐπί τῇ βάσει τῆς Τριαδολογίας καί ὡς ἀπάντησις εἰς συγχρόνους ἀνθρωπολογικάς προσεγγίσεις, ἐλειτούργησεν ἐπίσης ὡς ἔναυσμα διὰ γόνιμον θεολογικήν συζήτησιν καί διὰ τήν μελέτην τῆς ὀρθοδόξου ἀνθρωπολογικῆς κληρονομίας. Ἡ δέ ἐσχατολογία τοῦ Περγάμου, βίωμα εὐχαριστιοκεντικόν καί ὀρίζων τῆς ζωῆς, τῆς σκέψεως καί τῆς ἐλπίδος του, ζώπυρον καί τροφοδότης ὅλης τῆς θεολογίας του, θά παραμείνη τιμαλφεστάτη παρακαταθήκη διὰ τάς ἐπερχομένας γενεάς, κτῆμα ἐς αἰεὶ διὰ τήν ἱεράν ἐπιστήμην.

Τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον εἶχεν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Μητροπολίτου Περγάμου Ἰωάννου τόν ἀκραιφνέστατον θεολόγον, τόν ἐκπρόσωπόν του εἰς οἰκουμενικάς συναντήσεις καί κρισίμους ἐκκλησιαστικάς ἀποστολάς, τόν χαλκέντερον πρωτεργάτην καί πρόεδρον εἰς τάς Προσυνοδικάς Πανορθοδόξους Διασκέψεις καί Ἐπιστροπάς, τόν ἡμέτερον ὀξυνούστατον σύμβουλον εἰς τήν Ἁγίαν καί Μεγάλην Σύνοδον. Ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία ὀφείλει ἐπίσης εἰς τόν Περγάμου τήν θεμελίωσιν καί τήν ἀνάπτυξιν τῆς θεολογικῆς οἰκολογίας. Ἡ οἰκολογική εὐαισθησία καί ἡ ἔμπρακτος μέριμνα διὰ τήν προστασίαν τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος εἶναι προέκτασις τῆς εὐχαριστιακῆς ταυτότητος τῆς Ἐκκλησίας, μαρτυρουμένης ἐν τῷ κόσμῳ ὡς εὐχαριστιακῆς χρήσεως τῆς δημιουργίας, ἡ ὁποία,

έν ταῦτῳ, ἀποτελεῖ καί μέριμναν διά τόν ἄνθρωπον, «οἶκον» καί ὄρον τῆς ζωῆς τοῦ ὁποίου ἀποτελεῖ τό ἀκέραιον φυσικόν περιβάλλον. Εἰς τόν αἰῶνα ἡ ἐκκλησιαστική οἰκολογία θά ἔχη τήν σφραγίδα τοῦ Μητροπολίτου Περγάμου Ἰωάννου.

Ὁ μακαριστός ἀδελφός ἔτρεφε μέγαν σεβασμόν πρός τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον καί τήν ἐκκλησιολογικήν του ταυτότητα. Ὑπεγράμμιζε τήν συμβολήν του εἰς τήν πανορθόδοξον ἐνότητα, εἰς τόν διαχριστιανικόν καί διαθηρσκευιακόν διάλογον, τήν ἀντίστασίν του εἰς τάς ἐθνοφυλετικές τάσεις ἐντός τῆς Ὁρθοδοξίας, τήν προσφοράν του εἰς τόν πολιτισμόν καί τήν σύγχρονον μαρτυρίαν του ἐνώπιον τῶν σημείων τῶν καιρῶν. Τόν μνημονεύομεν, τόν εὐγνωμονοῦμεν, μᾶς λείπει ἡ καταλυτική παρουσία, ἡ παρηρησία καί ὁ διαφυλάκιστος θεολογικός του λόγος.

Ἐν τῷ πνεύματι τούτῳ, ἀπονέμομεν πρός πάντας ὑμᾶς τοὺς συμμετέχοντας εἰς τό παρόν μνημόσυνον τήν εὐλογία τῆς Μητρός Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἐπικαλούμενοι ἐφ' ὑμᾶς καί ἐπί τούς ἠγαπημένους σας τήν χάριν καί τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ τῆς ἀγάπης.

Εἴη ἡ μνήμη τοῦ Μητροπολίτου Περγάμου Ἰωάννου αἰώνια καί ἀληστος!

βικ' Αὐγούστου δ'

Ἐπισημαίνεται ὅτι
ἡ ἐπιγραφή ἀναφέρεται
ἀγαθῶς ἐν χειρὶ ἀδελφῶν